

vergadering **C93 – OPE6**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken

van 12 januari 2012

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de kritiek van de Europese Commissie over het Nederlands alternatief voor de ontpoldering van de Hedwigepolder
- 416 (2011-2012)

3

■

Voorzitter: de heer Jan Peumans

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de kritiek van de Europese Commissie over het Nederlands alternatief voor de ontpoldering van de Hedwigepolder - 416 (2011-2012)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister, ik ben zeer verheugd over uw aanwezigheid. Ik heb uw toespraak gehoord tijdens de nieuwjaarsreceptie van het Antwerps Havenbedrijf, CEPA (Centrale der Werkgevers aan de Haven van Antwerpen) en Alfaport. U hebt daar warempel een lans gebroken voor de Antwerpse haven. U liet zich zelfs uit in licht chauvinistische bewoordingen over de Antwerpse haven. Ik verwacht dan ook niets dan goeds uit uw aanwezigheid hier vandaag. Ik betreur wel dat de minister-president hier niet aanwezig is om samen met mij het verhaal af te maken dat we begonnen waren in de plenaire vergadering enkele maanden geleden. Ik ga ervan uit dat hij daar heel goede redenen voor heeft. Ik zou niet durven te insinueren dat hij het dossier niet belangrijk genoeg zou vinden om daar vandaag over te discussiëren.

Op 26 oktober 2011 heb ik de minister-president met betrekking tot deze kwestie ondervraagd in de plenaire vergadering. Ik heb hem gevraagd naar de maatregelen die hij zou nemen naar aanleiding van de kritiek van de Europese Commissie op de alternatieve plannen van Nederland voor de ontpoldering van de Hedwigepolder. De minister-president heeft toen gezegd dat hij vindt dat de Scheldeverdragen integraal moeten worden uitgevoerd. Hij wil wel de ruimte geven aan Nederland om hun alternatief te verdedigen bij de Europese Commissie. Dat alternatief was toen aangemeld. Er was wel al wat commentaar verschenen, maar die was nog niet echt concreet.

Nu wil het toeval dat wij net de dag na de plenaire vergadering, die brief van Europees commissaris Potočnik te pakken kregen. De commentaar van de Europese Commissie is ronduit verpletterend en vernietigend. Ik zal niet nalaten u enkele citaten te geven. De heer Potočnik zegt over de eerste fase van alternatieve maatregelen die Nederland vooropstelt, dat die maatregelen “are contrary to what nature restauration should achieve in the Western Scheldt”. Die maatregelen zijn dus tegengesteld aan wat dat natuurherstel zou moeten betekenen.

Over de tweede fase die Nederland voorstelt, zegt hij eenvoudigweg dat die niet relevant is. Zij hebben het daar over de Schorerpolder en de Welzingepolder, die zich in een compleet anders ecologisch gebied bevinden. Het spreekt voor zich dat die inspanningen niet kunnen worden aangewend voor natuurherstel in de Westerschelde.

Aan de derde fase hoeven we geen woorden vuil te maken. Die hebben de Nederlanders nog niet ontdekt of uitgevonden. De conclusie van Potočnik is: “The proposed alternative measures will not lead to the creation of a large ecologically coherent and valuable area of estuarine habitats. It will also be very detrimental to the overall ecological and economic coherence of the conservation measures that are being taken on the Dutch and Flemish side.”

Mijnheer Penris, ik zal vertalen. Commissaris Potočnik zegt dat de voorgestelde alternatieven niet zullen leiden tot de creatie van een groot samenhangend ecologisch waardevol systeem. Hij zegt dat die maatregelen zelfs afremmend zullen werken voor het volledige ecologische systeem dat we momenteel in het Westerscheldegebied kennen. Het zou contraproductief zijn voor de bewarende maatregelen die zowel aan Vlaamse als aan Nederlandse kant worden genomen.

De Europese Commissie maakt dus brandhout van het Nederlandse alternatief. Ik heb al voldoende toegelicht waarom het belangrijk is dat alle luiken van die verdragen over de Scheldeverdieping worden uitgevoerd. Wij zijn natuurlijk heel blij met de Scheldeverdieping op zich. Maar andere luiken van die verdragen waren ook de beveiliging tegen overstromingen, de bescherming van de natuurlijkheid enzovoort. Het kan niet zijn dat een van de twee lidstaten of contractpartijen eenzijdig een deel van die verdragen naast zich neerlegt.

Een en ander is catastrofaal voor de natuurlijkheid in het gebied en voor het maatschappelijk draagvlak dat wij voor onze havens langzaamaan en met veel moeite hebben gecreëerd in onze Vlaamse contreien. Naast de hoge kostprijs voor een dergelijke koerswijziging – Vlaanderen heeft al heel veel werkzaamheden uitgevoerd – is er ook de onduidelijkheid voor de onderhoudsbaggerwerken.

Sommige mensen vragen me waar ik me druk over maak. Ik heb immers mijn Scheldeverdieping. Wees nu toch stil en braaf, zeggen ze. Volgens hen is het een interne Nederlandse aangelegenheid, die de Nederlanders zelf moeten oplossen. Aan leden die dat zouden willen opwerpen: voor alle duidelijkheid, het gaat hier niet om interne aangelegenheden. Hier wordt wel degelijk gespeeld met de toekomst van onze Antwerpse haven. Indien we toelaten dat Nederland een van die belangrijke onderdelen niet uitvoert, dan zullen we het zeer moeilijk krijgen om vanaf 2014 onze onderhoudsbaggerwerken voor die Scheldeverdieping erdoor te krijgen. Dat geef ik u op een briefje. Een aantal jaren zonder onderhoudsbaggerwerken komt neer op een streep door heel die Scheldeverdieping. Dan staan we terug bij af en komt de ontwikkeling van onze haven, die toch zo sterk ook afhangt van die toegankelijkheid, volledig in het gedrang, met alle gevolgen voor de werkgelegenheid.

Minister, ik kom tot mijn vragen. Ik heb die vorige keer ook al gesteld aan de minister-president. Hij heeft daar niet afdoend op geantwoord. Toen was die brief van Europees commissaris Potočnik er nog niet. Die is inmiddels bekendgemaakt, zij het niet spontaan door staatssecretaris Bleker, maar langs een andere weg.

Minister, hoe staat de Vlaamse Regering tegenover de kritiek van de Europese Commissie zoals u die ook kunt lezen in de brief in kwestie? Welke acties, zoals verdere stappen qua arbitrage of naar rechtbanken, zal de Vlaamse Regering nemen, nu blijkt dat de Europese Commissie nooit akkoord zal gaan met het Nederlandse alternatief? Vandaag is er een nieuw element opgedoken. Uit een krantenartikel blijkt dat Potočnik zelf aankondigt juridische stappen te zullen zetten. Het is dus Europa zelf dat al op eigen houtje aan Nederland zegt dat dit niet kan en dat er stappen zullen worden gezet. Gelet op die feiten, wat zal de Vlaamse Regering doen?

Mijn laatste vraag is cruciaal. Heeft de Vlaamse Regering haar standpunt, dat ze hier zo vaak verdedigt, al kenbaar gemaakt aan de Europese Commissie? Men kan immers veel zeggen in de commissie en tijdens discussies in de plenaire vergadering, maar zolang die houding niet officieel kenbaar wordt gemaakt bij Europa, blijft dat gebabbel in de marge. Hoe heeft de Vlaamse Regering haar standpunt dus reeds kenbaar gemaakt aan de Europese Commissie?

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, ook aan u mijn beste wensen.

Minister, uw antwoorden op de vragen die mevrouw De Ridder vandaag stelt, zullen waarschijnlijk vrij kort kunnen zijn. Zoals mevrouw De Ridder heeft aangegeven, is dit immers veeleer een probleem bij Nederland. Ik heb dit dossier vroeger ook al mogen volgen, eerst als secretaris van het Havenbedrijf. Toen ik dan later burgemeester ben geworden, heeft de toenmalige minister van Openbare Werken me gevraagd het dossier mee te volgen bij het Overleg Adviserende Partijen (OAP). Toen heb ik gemerkt dat de Nederlanders telkens opnieuw voorstelden andere alternatieven te onderzoeken. Op den duur konden we ons de

vraag stellen welk alternatief er nu weer naar voren zou worden geschoven – men zou er bijna cynisch van worden.

Ik heb in de wandelgangen vernomen dat de Nederlanders, nadat ze deze zeer kritische brief van de Europese Commissie hebben gekregen, alleen vinden dat ze het alternatief-Bleker bijkomend moet onderbouwen. Nu zullen ze een beroep doen op een aantal buitenlandse experts. Dat komt misschien omdat er na al die vele onderzoeksrondes geen Nederlandse experts meer zijn.

Ik ben er echter ook van overtuigd dat we het dossier van de toepassing van de Habitat- en Vogelrichtlijnen en de evaluaties van de natuurcompensaties grensoverschrijdend moeten bekijken, samen met onze Nederlandse collega's. Voorzitter, dat weet u. Dat moeten we verder bekijken, zonder afbreuk te doen aan de afspraken die zijn gemaakt in het kader van de verdragen.

De voorzitter: Dat kunnen we in ons achterhoofd houden wanneer we de Tweede Kamer bezoeken. Dat bezoek staat nog altijd op onze agenda.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, we hebben dit debat al uitvoerig mogen meemaken, op 26 oktober en een maand daarvoor, in de commissie Buitenlands Beleid. De minister-president heeft toen een standpunt ingenomen. Voor ons, mensen die geïnteresseerd zijn in de haven, mensen die havenliefhebbers zijn, is die standpuntbepaling van de Vlaamse Regering niet oninteressant. Ik bedoel maar: de minister-president is ruimdenkend genoeg om de alternatieven die Nederland aanreikt, als volwaardig te beschouwen bij zijn verdere behandeling van dit dossier.

Minister, wat bedoelen we daarmee? Of de fuut, de kluut en de rosse grutto nu net aan de Scheldeboorden broeden of 10 kilometer verder, in Zeeland, voor die vogels maakt dat niet uit. Ik weet dat de Nederlanders in Zeeland heel wat inspanningen doen. Voor hen is dat psychologisch niet vanzelfsprekend. Herinner u dat in 1953 heel Zeeland is overstroomd. Als Vlamingen moeten wij daar toch begrip en sympathie voor hebben. De Zeeuwen zijn bijzonder gevoelig op dat vlak. Als zij zelf de beslissing nemen om delen van het op de zee gewonnen land opnieuw te laten onderlopen, dan gaan ze zeer ver. Voor hen is dat een psychologische drempel. Dat moeten wij waarderen.

Zij hebben dus alternatieven, en ik denk dat we die moeten honoreren. Ik ben niet gefascineerd door wat die man uit Europa ons komt te vertellen. Ik denk dat we nu kunnen landen. Ik heb dat de vorige keer ook tegen de minister-president gezegd. Pacta sunt servanda. Dat was de theorie van Grotius. Je moet je overeenkomsten naleven. Ik zeg: pacta servata sunt. Wat we hadden afgesproken, zijn de Nederlanders nagekomen. Laat ons daar verder niet te veel diepgang in zoeken.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik heb mij er in de plenaire vergadering ook over verwonderd dat Nederland nu zagezegd plots alternatieven had voor de ontpoldering. Alle eerdere onderzoeken gaven aan dat er eigenlijk geen alternatieven waren voor de ontpoldering van de Hedwigepolder. De Deltares-studie kwam dan ineens zagezegd met alternatieven. Het waren eigenaardige dingen: de buitendijkse aanleg van schorren en slikken tussen 57 en 123 hectaren, die een paar jaar geleden al van tafel was geveegd, kwam ineens als een duivel uit een doosje weer tevoorschijn. De ontpoldering van twee polders nabij Vlissingen, eigenlijk bedoeld als natuurcompensatie voor de Westerscheldecontainerterminal, zou hier nu opeens voor worden gebruikt. Men kan dat natuurlijk maar één keer gebruiken. De derde stap was de grote onbekende. Men zou in 2017 monitoren wat er nog gerealiseerd moest worden van die 300 hectaren.

Ik vond het toen al een vrij ongeloofwaardig verhaal, en ik vind dat nog steeds. De minister-president zei toen inderdaad ‘pacta sunt servanda’, maar hij zei ook dat we onze Nederlandse collega’s toch nog een kans zouden geven en dat ze het wat hem betreft, toch nog eens mochten bekijken.

Intussen is dat gebeurd. Het is bekeken, maar dan door de Europese Commissie. We wisten dat dat zou gebeuren. Het oordeel van de heer Potočnik is inderdaad nogal vernietigend. Minister, hebt u of de minister-president intussen contact gehad met de Nederlandse collega’s over dit zeer uitgesproken standpunt van de Europese Commissie?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, collega’s, er is niet alleen de zeer kritische brief van Potočnik aan Bleker. Ik beschik ook over het antwoord van Europees commissaris Potočnik op een parlementaire vraag van Europees parlementslid Gerbrandy, iemand van D66 uit Nederland. In dat antwoord is Potočnik zowaar nog veel kritischer. Hij zegt daarin met zoveel woorden dat geen enkel alternatief in overeenstemming is met de ecologische vereisten en dat de verslechtering van de toestand door die alternatieven geen halt kan worden toegeroepen.

Potočnik zegt ook dat de alternatieven voor de ontpoldering van de Hedwigepolder altijd meer ruimte en inspanningen zullen vergen, niet alleen van Nederland, mijnheer Penris, maar ook van Vlaanderen. Het gebied van de Prosper- en Hedwigepolder sluit namelijk prachtig aan bij het Land van Saeftinghe, en in dat ene blok natuur kun je veel meer biodiversiteit schragen dan in een gecompartmenteerde aanpak, waar je her en der nog wat kleine stukjes polder zou gaan ontpolderen.

Voor ons, collega Penris, maakt het dus wel uit waar de kluut, de fuut en de rosse grutto gaan broeden en waar die bijkomende natuurontwikkeling gaat komen, omdat de alternatieven niet alleen in Nederland maar ook in Vlaanderen extra ruimte aan de landbouw zullen kosten. We hebben er dus alle belang bij om erop aan te dringen om uit te voeren wat was afgesproken. En dat was niet de ontpoldering van zoveel hectare polders. De plaatsen waar dat moest gebeuren, zijn nominatim in het verdrag vastgelegd.

We hebben de Nederlanders de kans gegeven om alternatieven te ontwikkelen. Alle alternatieven blijken op een dood spoor te zitten. We moeten nu maar eens onze tanden laten zien en een versnelling hoger schakelen. We moeten juridisch afdwingen wat ons toekomt: de ontpoldering van het gebied van de Hedwigepolder.

Overigens heeft geen enkel alternatief een positieve impact op het veiligheidsniveau in Vlaanderen. De ontpoldering van de Hedwigepolder heeft dat wel. Die topt de vloedgolf ter hoogte van Antwerpen af. Als we die aftopping niet krijgen, zullen we ook het kaaimurenprogramma in Antwerpen moeten aanpassen en zullen we extra inspanningen moeten leveren in Vlaanderen om eenzelfde veiligheidsniveau tegen overstromingen te kunnen garanderen.

Minister, we moeten nu een versnelling hoger schakelen en moeten Nederland aansporen om uit te voeren wat is afgesproken. Alle alternatieven zijn ook slechter voor de Zeeuwse boeren en zullen hun meer grond kosten. De Hedwigepolder is overigens in handen van een Belg, de heer De Cloedt. Geen morzel gronds in dat gebied is in handen van Zeeuwen. De heer De Cloedt, een van de 200 rijkste Belgen, is rijk geworden met de uitdiepingen van de Westerschelde. Ik begrijp dus eerlijk gezegd niet waarom de Zeeuwen op zo’n alternatief blijven aansturen.

Een alternatief kan ons ook heel duur te staan komen. Als Potočnik en de Europese Commissie voet bij stuk houden en juridische procedures gaan inleiden tegen Nederland, betekent dat ook dat een volgende vergunning voor het onderhoudsbaggerwerk niet zal

kunnen worden afgeleverd. Die Scheldetoegang zal verder aanzanden en de toegankelijkheid, natuurlijkheid en veiligheid van heel het systeem zullen in het gedrang komen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, is het een foute redenering om te denken dat je met bevriende staten meer bereikt via overleg dan via juridische procedures? Minister, voor mij kan het niet dat er, indien er alternatieven komen in Nederland, nog meer bijkomende natuurcompensaties in Vlaanderen zouden moeten worden gerealiseerd. Dat moet onbespreekbaar zijn.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw De Ridder, dit dossier is heel belangrijk voor heel de regering en bijzonder interessant en relevant vanuit twee bevoegdheidsdomeinen: Buitenlands Beleid, omdat het nu eenmaal een discussie is met Nederland, en de bevoegdheid voor de havens. Daarom heb ik met minister-president Peeters afgesproken dat ik vandaag het antwoord zou geven. De vraag wordt ook gesteld in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken.

Er is al veel aanvullende informatie gegeven. Ik geef nog eens zo gebald mogelijk het standpunt van de Vlaamse Regering. De wetenschappelijke wereld is het er op dit ogenblik unaniem over eens dat het voorstel voor een alternatief dat Nederland ontwikkeld heeft, afgewezen moet worden. Ik heb nog weinig gelezen dat er wordt geloofd in de ernst van het voorstel of de positieve meerwaarde ervan.

Ook de Europese Commissie, collega's, is zeer kritisch over het alternatief. In de brief die Europees commissaris Potočnik op 13 oktober 2011 aan staatssecretaris Bleker heeft gestuurd, drukt hij de hoop uit dat de Nederlandse regering haar plannen zal aanpassen, zodat die sporen met de geïntegreerde ontwikkeling van de Westerschelde – dat is de Ontwikkelingsschets 2010 – en dus met de werken waarmee we in Vlaanderen al in 2008 gestart zijn.

Bovendien, zoals de heer Martens al zei, heeft Europees commissaris Potočnik een zeer interessant antwoord gegeven op vragen van Europarlementariër Gerben-Jan Gerbrandy van de partij D66. Hij zegt dat de Europese Commissie overweegt om op korte termijn juridische stappen tegen Nederland te ondernemen vanwege de kabinetsplannen. Op niet mis te verstane wijze stelt de Europese commissaris in dat antwoord dat de plannen – ik citeer – “niet in overeenstemming zijn met de ecologische vereisten van de Westerschelde, noch adequaat zijn om een verslechtering van de toestand aldaar een halt toe te roepen”.

Er staat ook heel duidelijk in – en dat benadruk ik omdat de heer Martens ernaar verwijst – dat de Europese Commissie absoluut op de hoogte is van de werkzaamheden aan Vlaamse zijde aan de Hedwigedijk en de Prosperpolder. Mocht u eraan twijfelen dat Europa wel weet dat Vlaanderen al volop bezig is met de uitvoering van wat moet worden uitgevoerd, wil ik hiermee alle twijfel de kop indrukken. De commissaris verwijst er uitdrukkelijk naar in zijn antwoord.

Hij zegt verder: “Op grond van de voorstellen van Nederland valt de mogelijkheid een groot coherent gebied van estuariene habitats in verbinding met het verdrongen land van Saeftinghe te creëren, weg. Bijgevolg zullen Vlaanderen en Nederland meer inspanningen moeten doen, willen zij met veeleer gecompartmenteerde maatregelen vergelijkbare resultaten halen.”

Dat kun je niet verkeerd begrijpen. Hij zegt duidelijk dat het geen goed alternatief is, dat Vlaanderen al volop bezig is met de uitvoering en dat je niet meer tot goede resultaten kunt komen als je nu het geweer van schouder verandert. Tot slot stelt hij: “Indien op korte termijn geen wetenschappelijk overtuigende maatregelen worden vastgesteld en uitgevoerd” – en uitgevoerd, collega's – “bestaat de mogelijkheid dat de Commissie rechtsmiddelen zal moeten inzetten.” Die brief en dat antwoord zijn nu in de publieke opinie terechtgekomen.

Het lijkt geen twijfel, collega's, dat ook natuurverenigingen, gesteund door de wetenschappelijke wereld, ervan overtuigd zijn dat het voorgestelde alternatief niet voldoet, en op geen enkele wijze bijdraagt tot de evolutie naar een gunstige staat van instandhouding van het Schelde-estuarium. Voor de Vlaamse Regering blijft het dus verschrikkelijk belangrijk dat die Scheldeverdragen onverkort worden uitgevoerd.

Ik ga ervan uit dat de antwoorden van commissaris Potočnik zeer inspirerend zullen zijn voor de Nederlandse regering, om snel het verdrag over de uitvoering van de ontwikkelingsschets onverkort uit te voeren. Ik ben het wel eens dat we moeten proberen om via overleg tot oplossingen te komen. Dat lijkt me vandaag ook nog altijd aan de orde. De collega's die deze stelling poneren, kan ik absoluut bijtreden, maar de tijd dringt. De vergunningen moeten worden aangevraagd tegen eind 2014. Het is heel belangrijk dat wij de vergunningen ook krijgen om de onderhoudsbaggerwerken uit te voeren. Het dossier wordt op de voet gevolgd. In de komende maanden verwachten wij duidelijke uitspraken van Nederlandse zijde.

Er zijn geen formele overlegmomenten meer geweest. De minister-president en staatssecretaris Bleker zien elkaar wel op Europese raden. De stelling van de minister-president verschilt totaal niet van de mijne, namelijk dat de gemaakte afspraken consequent moeten worden uitgevoerd.

Ik heb begrip voor de psychologie, want ik ken het gebied vrij goed. Er zijn echter wederzijdse afspraken gemaakt. Die moeten in balans zijn en worden uitgevoerd. Dat moeten we op de voet volgen. Het scenario is duidelijk. Het standpunt van de Europese commissaris is duidelijk. Er kunnen wellicht nog wetenschappelijke argumenten worden aangehaald, maar dan zal er heel veel moeten veranderen. Ik ben vooral geïnteresseerd in de uitvoering van de engagementen. Daar moeten we vooruitgang zien. Collega's, ik ben ervan overtuigd dat dit dossier ook de komende maanden in dit parlement onder de aandacht zal worden gebracht. Ik ga ervan uit dat Nederland heel binnenkort formele uitspraken zal doen.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister, ik dank u voor uw toelichting en uw herhaling van een aantal elementen. Het is goed dat u stelt dat de wetenschappelijke wereld het erover eens is dat het geen alternatief is. Ook Europa zegt dat. U vindt als Vlaamse Regering het onverkort uitvoeren van de verdragen nog altijd zeer belangrijk.

Toch blijf ik op mijn honger. U zegt dat het beter is om in overleg te treden met burens, maar dat doen we al sinds 2009 en zelfs 2007. Op het moment dat Vlaanderen de verdragen had goedgekeurd en geratificeerd, is Nederland al begonnen met het uitstellen van de ratificatie. Daarop hebben we twee jaar moeten wachten. Op het moment dat de baggerwerken aan Vlaamse zijde waren beëindigd, moest Nederland er nog mee beginnen. Nu opnieuw wordt er getalmd met de uitvoering. Ze grijpen elke mogelijkheid aan om het dossier te bemoeilijken.

Ik heb alle respect voor de noorderburen en de gevoeligheid, maar dit gaat verder dan dat. We spelen met de toekomst van onze haven. Minister, u geeft Nederland de tijd. Maar hun tijd is op. Tot 2014 hebben we de gekoppelde werken, die vervat zitten in de verdragen. Vanaf 2014 moeten we een vergunning krijgen voor de onderhoudsbaggerwerken. Als er enkele jaren niet wordt gebaggerd in de Schelde, staan we weer bij af, bij de toestand van de jaren 90. Dan wordt er een zware hypotheek gelegd op de toekomst van de haven van Antwerpen.

Minister, op mijn derde vraag wordt weer niet geantwoord. U zegt dat de Europese Commissie op de hoogte is van de werken die worden uitgevoerd. Ik zou graag weten of Vlaanderen op een of andere manier zijn standpunt kenbaar heeft gemaakt aan de Europese Commissie. Ik heb het niet over overleg met de heer Bleker. Is er een brief vertrokken van de minister die bevoegd is voor de havens? Is er een afspraak geweest op het kabinet van Europees commissaris Potočnik? Zijn er contactmomenten geweest waarop Vlaanderen bij Europa duidelijk heeft gesteld wat onze mening is en dat wij willen dat de verdragen onverkort worden uitgevoerd?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik sluit me aan bij de repliek van mevrouw De Ridder. Geduld is goed, maar oeverloos geduld in een zaak waarvan we weten dat die in een doodlopend straatje zit, is naïef. We moeten Nederland duidelijk maken dat al die alternatieven op een dood spoor zitten. We moeten ook de Zeeuwen duidelijk maken dat die alternatieven ook tegen hun eigen belang zijn.

Alle alternatieven zullen meer ruimte kosten aan de Zeeuwse landbouw. Er zitten in die alternatieven zelfs zones die als compensatiegebied voor de Westerscheldecontainerterminal werden aangereikt. Dus die Westerscheldecontainerterminal in Vlissingen kan zelfs niet doorgaan als de alternatieve plannen zouden worden doorgeduwd.

Al die alternatieven zijn ook tegen het objectief van de Zeeuwen. Net door wat de Zeeuwen in 1953 hebben meegemaakt, zullen ze toch ook begrip moeten opbrengen voor het feit dat wij mordicus willen blijven vasthouden aan die ontpoldering van de Hedwigepolder omdat die ontpoldering ook het overstromingsrisico in Vlaanderen beperkt. Ik vind dat we hen dat heel duidelijk moeten maken, minister. Misschien moeten wij ook nagaan in welke mate wij juridisch niet wat sterker voor de dag kunnen komen door tussen te komen in de burgerrechtelijke procedure die Vogelbescherming Nederland heeft opgestart tegen de Nederlandse overheid voor het achterblijven van natuurherstelmaatregelen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw De Ridder, u zegt dat u een vriendin bent van de Nederlanders. Ik weet dat u in een werkplaats zit die groot-Nederlandse aspiraties koestert. Vandaag bent u echter een beetje schijnheilig. U was de dame die destijds opriep tot een boycot van de Zeeuwse mossel. Gelukkig is geen enkele Vlaming daarop ingegaan. De Zeeuwen zijn onze goede burens, maar ook onze vrienden. We mogen blij zijn dat ze vandaag heel constructief zijn in het dossier van de Scheldeverdieping.

De Zeeuwen zeggen dat zij hebben uitgevoerd wat er uit te voeren was. Zij zullen wel naar alternatieven zoeken voor wat het natuurverhaal betreft. Trouwens, Zeeuwen en Vlamingen hebben in het verleden samen gevochten tegen de hertog van Alva. Ik denk dat we hetzelfde verhaal kunnen opvoeren tegen de heer Potočnik.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Minister, ik vind uw antwoord wel volledig. Mijnheer Martens, u kiest heel duidelijk voor louter en alleen de natuur. Ik blijf erbij dat we voor de toekomst verder moeten nadenken over de kostprijs van die natuurcompensaties. Dat vraagt een wijziging van regelgeving. Ik kan me vandaag veel meer terugvinden in het standpunt van de heer Penris. De Zeeuwen zijn onze collega's in dit dossier.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Verschillende collega's wijzen op de goede verstandhouding met de Zeeuwen. Ik doe er nog een schepje bovenop. Jan van Renesse, de man die het Vlaamse heir heeft aangevoerd op de Groeningekouter tijdens de Guldensporenslag, was een Zeeuw.

Er zijn heel wat vormen van samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland. Ik heb jaren in die sector gewerkt, op alle mogelijke terreinen. Ik heb het gevoel dat die samenwerking niet verbetert. Het dossier waar we het hier vandaag over hebben, is daar een voorbeeld van. Het zit natuurlijk ook in de harde sfeer. In de culturele en andere sferen gaat dat soms wat makkelijker. We merken echter dat de IJzeren Rijn, de hogesnelheidstrein, de Beneluxtrein Amsterdam-Brussel allemaal dossiers zijn waarover enige wrijving bestaat. Ik zou dit probleem dan ook willen opentrekken. Ik kijk daarvoor ook naar u, voorzitter. Misschien moeten we de banden met Nederland op een aantal terreinen, zeker de terreinen die tot uw commissie behoren, dringend aanhalen. Ik heb het gevoel dat het niet de goede kant opgaat.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, er zijn nog geen formele brieven gestuurd. Er zijn natuurlijk wel diplomatieke en informele contacten om het dossier opgelost te krijgen. Mijnheer Vandaele, het feit dat hier nog geen procedures tegen elkaar gevoerd worden of ingebrekestellingen verstuurd worden, toont net aan dat het voor ons van belang is dat we in dit dossier samen vooruit kunnen.

Een of twee jaar geleden zijn we met de Scheldeverdieping gestart. Een aantal maanden later is ze beëindigd. Dat waren twee mooie momenten, waar ook de Nederlandse staatssecretaris bij aanwezig was. Zij benadrukte dat het voor Nederland geen evident en gemakkelijk dossier was, maar dat het wel moet worden uitgevoerd. Ik denk dat dat de goede lijn is die we nu bewandelen.

Ik heb persoonlijk niet het gevoel dat de contacten met Nederland verslechteren. Ik besef wel als geen ander dat we in een aantal dossiers soms noodzakelijke partners zijn. Als we een sluis willen bouwen in Terneuzen of als we de Schelde willen verdiepen, moeten we met elkaar tot overeenkomsten en afspraken komen, maar het is voor ons ook van belang dat ze consequent worden uitgevoerd.

Wat de alternatieven betreft, is de minister-president heel vriendelijk en beleefd geweest. Maar u moet wel allemaal goed begrijpen dat als de alternatieven ertoe leiden dat er een grote meerkost komt voor Vlaanderen, we daar onmogelijk akkoord mee kunnen gaan. Dat is ook de reden waarom wij absoluut op ons standpunt blijven.

Ik zal in elk geval de suggestie die hier gedaan wordt om een brief te schrijven, ter overweging meegeven aan de minister-president. Wat mijn bevoegdheden betreft: weet dat de data en deadlines voor de aanvraag om onderhoudsbaggerwerken te kunnen doen, in grote letters in onze agenda's gemarkeerd staan. Wij houden er sterk rekening mee dat tegen die datum het dossier volledig opgelost moet zijn.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Aan de collega's die een beetje lacherig doen – en dan heb ik het over de heer de Kort en vooral over de heer Penris – wil ik zeggen: als u zegt dat het een intern akkefietje zou zijn in Nederland, weet u de klepel niet of amper hangen. Ik zal in heel simpele bewoordingen uitleggen waar het om gaat. Het gaat niet om een exacte broedplaats voor een vogel of een beperkte natuurlijkheid die ze zelf maar moeten invullen. Het gaat over bijvoorbeeld overstromingsgevaar voor de stad Antwerpen. Het gaat over 250 miljoen euro aan uitgevoerde werken en mogelijke verliesposten indien Nederland nu het geweer van schouder verandert.

En het gaat, last but not least, over de Scheldeverdieping, waar we met zijn allen decennia voor hebben gestreden en gevochten, en die, als die niet wordt onderhouden en de onderhoudsbaggerwerken enkele jaren niet worden uitgevoerd, volledig ongedaan wordt gemaakt. Ik wil ieder van jullie wel eens bezig zien op het moment dat we in die situatie zitten. En dan, mijnheer Penris, mag u aan de Vlaming de uitleg geven dat de Zeeuwen gelukkig zijn. Be my guest. Dit zijn de gevolgen en de gevaren waar we voor staan.

Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop dat u die brief met de positionering inderdaad zult schrijven. Ik hoop dat u een deadline zult stellen en voor uzelf en de hele Vlaamse Regering duidelijk zult stellen: als op die datum Nederland geen akkoord heeft van Europa en van de natuurverenigingen, starten wij de juridische procedures op. Dat is mijn hoop voor het nieuwe jaar.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Er loopt net een mededeling binnen die verband houdt met de verdiepte Westerschelde. Ik heb op de receptie twee dagen geleden eventjes verwezen naar dat grote schip, de Evelyn Maersk, dat niet binnengeraakt is. Ik krijg nu net de bevestiging

dat haar zusterschip Edith morgen zal binnenlopen om 11 uur. Er is dus nog hoop in het jaar 2012, collega's.

De heer Jan Penris: Is dat schip dan vol of leeg? (*Gelach*)

Minister Hilde Crevits: Het zal vol zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■